

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010025
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816010025.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému O. R. pre dvojnásobný zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/11/2016 zo dňa 7. 12. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 6. februára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 1T/11/2016 zo dňa 7. 12. 2016 uznal obžalovaného O. R. vinným v bodoch I. 1/ a 2/ z dvojnásobného zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bode II. zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, § 139 ods. 1 písm. a/, c/, § 127 ods. 5, 7 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

I. v Štítniku, okres Rožňava, najmenej dvakrát znásilnil svoju sestru C. R. tak,

1/ presne nezisteného dňa v mesiaci november 2014 v čase okolo 15.30 h pri budove bývalej železničnej stanice ju verbálne a fyzicky napadol tak, že jej vulgárne nadával, bil ju päšťami a kopal do nej, potom ju zhodil na zem a napriek jej odporu a nesúhlasu jej vyzliekol nohavice a nohavičky, ľahol si na ňu a vykonal na nej súlož,

2/ dňa 14.01.2015 v presne nezistenom čase na miestnom cintoríne ju násillím odtiahol k domu smútku, kde ju napriek jej odporu a nesúhlasu chytal za prsia, medzi nohy, bozkával na pery a požadoval od nej pohlavný styk, pričom keď to poškodená odmietla, povedal jej, že má pri sebe nožík a že ju zabije, preto sa z obavy o svoj život už nebránila a obžalovaný na nej vykonal súlož,

II. v Štítniku, okres Rožňava, na ulici Jarkovej v rodinnom dome č. 242, kde býval v spoločnej domácnosti svoju sestrou C. R. a maloletým A.Ž., nar. XX.XX.XXXX, hoci poznal jeho vek, v presne nezistených dňoch v priebehu roka 2014 opakovane na nejmenej v 10-tich prípadoch pod hrozbou bitky a fyzického násillia vykonal na maloletým A.Ž. análny styk zneužívajúc pritom jeho neschopnosť brániť sa pre jeho nízky vek a ľahkú mentálnu zaostalosť.

Súd podľa § 44 Trestného zákona upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a s uložením ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/58/2015

zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 21.03.2016, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v časti týkajúcej sa výroku o vine. Uviedol, že skutkov opísaných v obžalobe sa nedopustil a má za to, že v priebehu trestného stíhania neboli zabezpečené dôkazy svedčiace o jeho vine a súd tieto dôkazy vyhodnotil nesprávne. Poukázal na to, že znalkyňa v podanom znaleckom posudku zistila vysoké lži skóre u poškodenej a táto pod následkom krivej výpovede na hlavnom pojednávaní uvádzala, že bola s maloletým u pediatričky v súvislosti s jeho sexuálnym zneužívaním mal. A. Ž. Svedkyňa MUDr. O. B. túto skutočnosť poprela a lekársku prehliadku maloletého vyvrátilo aj znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva - chirurgie. K skutku v bode II. uviedol, že maloletému by nikdy neublížil a psychiatrické vyšetrenie maloletého ohľadom prípadnej existujúcej posttraumy by mohlo do dokazovania vniesť úplne nové svetlo. Má zato, že v priebehu trestného stíhania nebol zadovážený žiaden relevantný priamy dôkaz svedčiaci o jeho vine. Z uvedených dôvodov navrhol, aby bol v zmysle zásady in dubio pro reo spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, resp. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Ako je to z predloženého spisového materiálu zrejmé, krajský súd v už v predmetnej trestnej veci dvakrát konal a to uznesením sp. zn. 8To/100/2015 zo dňa 7. 12. 2015 a následne uznesením sp. zn. 8To/27/2016 zo dňa 21. 3. 2016 s tým, že na genézu dokazovania a konania v predmetnej trestnej veci veľmi podrobne, vrátane uvedených rozhodnutí krajského súdu, poukázal okresný súd.

Okresný súd aj v intenciách predchádzajúcich rozhodnutí krajského súdu vykonal na hlavnom pojednávaní ďalšie dokazovanie, následne všetky dôkazy vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne a zákonnému záveru, že skutky pod bodom I. a II. výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stali tak, ako sú popísané vo výroku napadnutého rozsudku a obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky dvojnásobného zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ako aj zločinu znásilnenia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, § 139 ods. 1 písm. a/, c/, § 127 ods. 5, 7 Tr. zák.

Vina obžalovaného bola aj podľa názoru krajského súdu nepochybne preukázaná výpoveďou poškodenej C. R., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a pri konfrontáciach potvrdila, že obžalovaný ju násilím donútil k súložiu a túto vykonal proti jej vôli. Vychádzajúc aj zo záverov znaleckého posudku A. S. H., PhD. nemal ani krajský súd dôvod pochybovať o hodnovernosti jej tvrdení. Okresný súd dôsledne reagujúc na obhajobu obžalovaného vo vzťahu k rozporným tvrdeniam poškodenej, správne poukázal z čoho rozpory vyplývajú a správne vyhodnotil závery znaleckého dokazovania, že u poškodenej ide síce o simplexnú osobnosť s nízkym intelektom, ktorá celý priebeh a

život nevníma na časovej osi, avšak v zásadných veciach neklame, resp. že rozpory v jej výpovediach sú dané práve tým, že s odstupom času sa nevie orientovať v časových súvislostiach.

Kvalifikovaným a vyčerpávajúcim spôsobom okresný súd zdôvodnil aj svoje rozhodnutie nekvalifikovať skutky popísané pod bodom I. aj ako prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1 Tr. zák. a v konečnom dôsledku aj pojmové znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. v zmysle ustanovení § 138 písm. b/ Tr. zák., § 139 písm. a/, c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5, ods. 7 Tr. zák., v bode II. rozsudku.

Aj pokiaľ ide o bod II. výrokovej časti rozsudku, vychádzajúc z dôsledne vyhodnoteného vykonaného dokazovania okresný súd nepochybil a dospel k správne mu a zákonné mu záveru, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je to vo výroku napadnutého rozsudku uvedené a naplnil tak všetky pojmové znaky uvedeného zločinu.

Aj podľa názoru krajského súdu je vina obžalovaného preukázaná predovšetkým výpoveďou maloletého V. R., ktorý potvrdil, že obžalovaný s ním vykonal najmenej v desiatich prípadoch pod hrozbou bitky a fyzického násillia análny styk, pri ktorom ho to bolelo, zneužívajúc jeho neschopnosť brániť sa tak pre jeho nízky vek, ako aj ľahkú mentálnu zaostalosť. Vychádzajúc z dôsledne vyhodnotených výpovedí svedkýň H. a O.. I. B., ako aj zo záverov znalkyne A.. S. H., PhD. nemal krajský súd žiadnu pochybnosť o vysokej hodnovernosti výpovede tohto svedka, keďže vzhľadom na jeho patologický intelekt a simplexnú osobnosť nie je, ani podľa názoru krajského súdu možné, aby si vymýšľal, resp. aby hovoril to, čo sa naučil, pretože naučené súvislosti by si vzhľadom na svoj intelekt nevedel ani zapamätať, ani následne reprodukovať a je teda nepochybné, že hovorí len to, čo zažil.

V tomto smere sa okresný súd dôsledne vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného spočívajúcou v tom, že je nevinný, resp. že popísaných skutkov sa nedopustil, ako s obhajobou účelovou v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pričom s dôvodmi, pre ktoré dospel okresný súd k tomuto záveru sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na kvalifikované a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti.

Rovnako dôsledným a podrobným spôsobom sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom. S poukazom na právoplatný rozsudok sp. zn. 1T/58/2015 zo dňa 27. 1. 2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, okresný súd správne vyhodnotil, že do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. a následne dospel k správne mu záveru o aplikácii ustanovenia § 44 Tr. zák., t. j. k záveru o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. S prihliadnutím na okolnosti a podmienky, za akých došlo k spáchaniu trestnej činnosti sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že predchádzajúci trest v trvaní 7 rokov nepodmienečne je primeraný vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti a spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie a to aj s poukazom na uložené psychiatrické liečenie ústavnou formou.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.